

ת"פ 64015/05/20 - מדינת ישראל נגד יגאל סוריקוב

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 64015-05-20 מדינת ישראל נ' סוריקוב(עציר)

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	יגאל סוריקוב (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות כניסה למגורים לפי סעיף 406(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וגניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין.
2. יש לציין כי בשל שגגה בציון הוראות החיקוק בכתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם תחילה בעבירה של התפרצות למגורים לפי סעיף 406(ב) בחוק העונשין, ולפיכך ביום 30.10.2022, אז התגלתה הטעות, תוקנה הכרעת הדין.
3. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בתאריך 19.05.2020 בשעה 08:43 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת בישוב בית יצחק, כשהוא רכוב על אופניים חשמליים ועוטה מסכה כירורגית על פניו. הנאשם ירד מהאופניים החשמליים ושלף מהם שקית, נכנס לביתה של המתלוננת דרך חלון הזזה בחדר השינה ונטל מתוך המגירות רכוש בשווי אלפי שקלים, הכולל, בין היתר, מטבעות של מדינות זרות; שרשראות זהב; טבעת זהב; עגילי זהב; תכשיטי סברובסקי; ארנק שהכיל 1,000 דולר; שלושה שעונים וכן מכשיר מסופון.
4. על פי הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. ב"כ המאשימה הצהירה, שאם יתקבל תסקיר חיובי, אשר יצביע על נטילת אחריות, השתלבות בהליך טיפולי וארוך והיעדר פתיחת תיקים חדשים, תסכים לאמץ את המלצות שירות המבחן ואולם אם יתקבל תסקיר, שילמד כי הנאשם אינו עומד בכלל הפרמטרים הנ"ל, תעתור להשתת עונש מאסר.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים של שירות המבחן.

א. תסקיר מיום 6.7.2021 התייחס לתולדות חייו של הנאשם. הנאשם בן 34, רווק, מגיל צעיר התחבר לחברה שולית והחלה מעורבותו בפלילים בצד שימוש בסמים ואלכוהול. לאורך השנים ניהל הנאשם אורח חיים שולי עם מאפיינים עבריינים ועד כה נרשמו לחובתו שש הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות של רכוש, סמים אלימות ועוד, שבעטיין נדון לעונשי מאסר. לדברי הנאשם, במהלך השנים התמכר לסמים מסוגים שונים, סמי רחוב מסוג קוקאין ותחליף סם מסוג סבוסקס, שלא על פי מרשם רופא.

הנאשם מוכר לשירותי המבחן מתקופת מעצרו ומאסריו הקודמים. בשנת 2010 הועמד בצו מבחן שבמהלכו הופנה ליחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות "בית חוסן", אולם בעקבות נסיגה במידת שיתוף הפעולה שלו וחזרה לשתיית אלכוהול הוחלט על הפסקת התהליך הטיפולי. בהמשך הופנה הנאשם למרכז גמילה מאלכוהול בחדרה והתקשה להשתלב בתוכנית הטיפולית שהוצעה לו, אם כי לקראת סיום תקופת הצו הצליח להתייצב בפן התעסוקתי ומסר בדיקות שהעידו על היעדר שימוש בחומרים מסוכנים ובאלכוהול.

בשנת 2014 השתלב הנאשם בתוכנית גמילה במעצר, אולם נדון באותו הליך למאסר בפועל. בעת מאסרו בכלא "חרמון" השתלב הנאשם בטיפול גמילה ואף השתחרר ממאסרו בשנת 2017 להוסטל, אולם התקשה להשתלב בטיפול ועזב מיוזמתו. בהמשך שוב ניסה להשתלב בטיפול גמילה, הפעם בקהילת "הדרך", אולם כעבור כ- 4 חודשים נפלט מהמסגרת, רישיונו הופקע והוא שב לרצות את מאסרו עד לשנת 2018.

במהלך הליך המעצר הקשור בתיק שבפניו שוחרר הנאשם למעצר בית מלא בעיר נתניה. בהמשך, ביום 18.10.2020 הורה בית המשפט בהמלצת שירות המבחן על שילוב הנאשם באשפוזית, "טמרה". הנאשם השתלב היטב במסגרת ובתום שהותו באשפוזית עבר לקהילה הטיפולית "רוח מדבר".

בהתייחס לביצוע העבירה, הנאשם נטל אחריות מלאה על העבירות שבוצעו, לטענתו, על רקע חוב שנוצר לו בעקבות השימוש בסמים. הנאשם הכיר בבהלה שיצר אצל המתלוננת ואף הציע לפצותה, ביטא עייפות מאורח חייו השולי, שיתף בתחושות של כישלון והביע רצון לשיקום חייו ונכונות להשתלב במסגרת מתאימה לצרכיו.

שירות המבחן סבר כי לאור השתלבותו של הנאשם בהליך טפולי אינטנסיבי ומעמיק בקהילת "רוח מדבר", המוטיבציה שהביע הנאשם לשיקום והתרשמות חיובית של גורמי הטיפול, יש מקום לאפשר לנאשם להשלים את ההליך הטיפולי בהוסטל ולכן המליץ על דחיית הדיון במספר חודשים.

ב. בתסקיר מיום 4.10.2021 עדכן שירות המבחן כי הנאשם צרך סמים בעת ששהה בהוסטל ובבדיקת שתן

שמסר נמצאו שרידי סמים מסוג קוקאין. לפיכך, הופסקה השתתפותו בטיפול באופן מיידי.

ג. בתסקיר מיום 26.10.22 נמסר עדכון נוסף, לפיו הנאשם הגיע ביום 4.10.2021 לאשפוזית "דולפין" באופן עצמאי, הוא משתף פעולה עם הצוות, משתתף בקבוצות ועומד במטלות. בשיחה עם קהילת "רוח מדבר" נמסר, כי הקהילה הסכימה לקלוט את הנאשם בחזרה לשורותיה לאחר סיום הטיפול באשפוזית. להערכת שירות המבחן, הצלחתו של הנאשם להתמיד במשך תקופה ארוכה בטיפול בקהילה סגורה, למרות התמכרותו ובחירתו להתחיל את הטיפול התחלה לאחר מעידתו, מלמדות כי הנאשם בעל יכולות וכוחות לערוך שינוי בהתנהלותו. לפיכך, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון במספר חודשים על מנת לעקוב אחר השתלבותו של הנאשם בטיפול.

ד. מתסקיר מיום 24.1.2022 עלה שהנאשם חזר לקהילת "רוח מדבר" ביום 7.11.2021, אולם התקשה בקבלת הכללים של המסגרת וביקש לעזוב לאחר כשבוע. ביום 23.11.2021, לאחר שנערכה לנאשם וועדת קבלה נוספת, חזר לטיפול בקהילה ויוצב באמצעות תחליף סם "סבוקסון". ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול, עולה כי הנאשם מבצע משימות ועומד בכללי המקום, אולם מתקשה בקבלת סמכות, מגלה מצב רוח ירוד וחוסר מוטיבציה ולעתים נוהג כלפי המשתתפים באופן תוקפני. נוכח האמור, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת של הדיון, על מנת לבחון את המשך השתלבותו והתקדמותו של הנאשם במסגרת הקהילה.

ביום 24.2.2022 התקבל עדכון דחוף של שירות המבחן, לפיו ביום 23.2.2022 הופסק תהליך הטיפול של הנאשם בקהילה, פעם נוספת, וזאת לאחר שנמצא בחזקתו חומר מסוג דבק מגע. שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם הנאשם אך ללא מענה. לפיכך, בהמלצת שירות המבחן, הקדים בית המשפט את מועד הטיעונים לעונש ליום 16.3.2022.

ה. מתסקיר מיום 15.3.22 עלה כי הנאשם יזם פגישה עם שירות המבחן לאחר שהורחק מהקהילה ובשיחה שנערכה עמו הכחיש החזקת חומר אסור או שימוש בחומרים ממכרים. הנאשם פנה מיוזמתו ליחידה העירונית להתמכרויות "בית חוסן בנתניה", אלם לאחר וועדת קבלה שנערכה ביום 9.3.2022, נמצא כי אינו מתאים לטיפול במסגרת, נוכח רצונו להמשיך להשתמש בסבוקסון וסירובו לסיוע בהימנעות משימוש בתחליף הסם.

בהמשך, מסר הנאשם שפנה ביום 14.3.2022 למרכז "צור אביב" בתל אביב ונקלט לטיפול במסגרת זו בתחליף סם מסוג סבוקסון.

שירות המבחן התרשם, שחרף טיפול ממושך בו לקח הנאשם חלק, ניכר שהוא מתקשה לשמור על ניקיון מסמים מתקשה ביישום הכללים שקיבל במסגרת הטיפול, נוטה להשליך את האחריות למצבו על גורמי הטיפול ומטופלים אחרים ומגלה אמביוולנטיות כלפי טיפול אינטנסיבי. במצב דברים זה, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם והביע ספק האם יש במסגרת אמבולטורית כגון מרכז "צור אביב" כדי להעניק מעטפת מספקת לצרכיו ולהפחית בסיכון שנשקף ממנו.

ו. תסקיר נוסף מיום 7.6.22 התייחס להליך הטיפול של הנאשם במסגרת מרפאת "צור אביב". ממידע שהתקבל מהמרפאה עלה כי התייצב לפגישות, מסר בדיקות שתן נקיות מסמי רחוב וקיבל טיפול תרופתי באמצעות זריקה אחת לחודש. שירות המבחן ציין כי טיפול חד שבוע כאמור יתקשה לספק מעטפת הטיפולית הנדרשת עבור הנאשם, עם זאת ביקש לדחות את הדיון במספר חודשים על מנת להמשיך ולעקוב אחרי מצבו בטיפול הנוכחי.

ז. מהתסקיר אחרון וסופי מיום 4.9.22 עלה כי הנאשם החל להיעדר מהמפגשים במרפאת "צור אביב", מסר בדיקת שתן שבה נמצאו שרידי סם מסוג קוקאין וניתק קשר עם המרפאה ועם שירות המבחן. בנסיבות אלה, הואיל והנאשם נעדר מוטיבציה לטיפול אינטנסיבי ובשים לב לכך שהטיפול בו השתלב עד כה לא סייע במניעת נסיגתו לשימוש חוזר, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית שיקומית והינו סבור שיש להשית על הנאשם ענישה קונקרטי.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים בהם פגע הנאשם ולעוצמת הפגיעה בהם. בטיעוניה, ביקשה לייחס משקל לפגיעה בפרטיות המתלוננת, שנגרמה כתוצאה מכניסתו של הנאשם לחדר השינה והחיסוט בחפציה; לפגיעה ברכושה של המתלוננת, עת נגנב רכוש יקר ערך, ובכלל זה תכשיטים שעשוי להיות להם ערך רגשי; לחשש להתלקחות ובפרט כאשר מדובר בשעת בוקר. בהתחשב בנסיבות אלה, נטען כי מתחם העונש נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים. בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל חמש הרשעות קודמות ורישום קודם מבית משפט לנוער. עוד הפנתה לתסקירי שירות המבחן שהצביעו על כישלון ההליך הטיפולי והמשך שימוש בסמים וכן להמלצת שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה קונקרטי בהיעדר אופק שיקומי. נוכח האמור, ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, כך שיושטו עליו 20 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם טענה כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על היעדר תחכום או תכנון. הכניסה לבית בוצעה באמצעות הזזת חלון, כאשר איש לא היה בבית והרכוש נגנב ממגירות, ללא שנגרם נזק נוסף, כגון עקירת סורגים. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה להתחשב בתיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום; לכך שהנאשם נטל אחריות מלאה ובחר להודות זמן קצר לאחר הגשת כתב האישום; לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה; לבחירתו של הנאשם להשתלב ביוזמתו בהליך טיפולי- על אף ששהה במעצר בית ולא במעצר מאחורי סורג ובריא ולהתמדתו של הנאשם בטיפול תקופה ארוכה, בקהילה טיפולית סגורה תוך שמירה על ניקיון מסמים. על אף שבסופו של דבר כשל הנאשם בטיפול, ביקשה ב"כ הנאשם לזקוף לזכותו את חזרתו לטיפול ונחישותו להיגמל מסמים, גם כשמעד. כן הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, השתת עונש מאסר עלולה לחבל במאמציו הניכרים של הנאשם להעביר את חייו למסלול נורמטיבי, לעבוד ולהתגורר באופן עצמאי. לפיכך ביקשה להטיל על הנאשם מאסר צופה פני עתיד ולחילופין, להסתפק בהשתת מאסר בפועל למשך חודשים ספורים.

8. הנאשם ביטא צער על המעשים שביצע וביקש להתחשב בתקופה בה שהה בקהילה ובתקופה הנוספת בה

שהה במעצר בית.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים ובהם ההגנה על קניינו של אדם, השמירה על המרחב האישי ועל זכותו של אדם לפרטיות ולביטחון בדלת אמותיו. לעבירות התפרצות לבית נודעת חומרה יתירה נוכח הפלישה החמורה לתחום הפרט והפוטנציאל להתלקחות עימות אלים, ולא אחת עמד בית המשפט העליון על הצורך בנקיטת ענישה מחמירה כלפי המבצעים עבירות אלה. יפים לעניינו דברי כב' השופט שהם ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 8 (16.03.2014):

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

10. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שקלתי את הפגיעה המשמעותית ברכושה ובפרטיותה של המתלוננת. הנאשם נכנס אל חדר השינה של המתלוננת, החדר האינטימי ביותר בבית, חיטט במגירות ונטל רכוש בשווי רב לרבות תכשיטים ושעונים. הרכוש לא הוחזר כולו. כמו כן שקלתי את הנזק, שעשוי היה להיגרם ואת החשש להסלמה ככל שהיה מתרחש מפגש עם המתלוננת.

עם זאת, שקלתי כי הנאשם לא התפרץ לבית באופן אלים אלא נכנס אליו באמצעות הזזת חלון; אין מדובר במעשה שכלל תכנון של ממש או תחכום; הנאשם פעל לבדו ולא תוך קשירת קשר עם אחר; לא נגרם נזק לרכוש ולא נעשה שימוש בכלי עזר.

נוכח האמור, אני סבורה כי הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

11. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020): המבקש הורשע בעבירות התפרצות וגניבה, בכך ששבר המבקש את הסורגים המפרידים בין חצר ביתה של המתלוננת לחלון ההזזה שבחדר השירות שבדירתה, פתח את החלון, נכנס לבית וגנב סך של 6,000 ₪ ותכשיטים. בית המשפט קמא השית על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, לאחר שקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. הבקשה למתן רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון ציין כי העונש הולם ואינו מחמיר יתר על המידה.

ב. רע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל** (4.11.2014): המבקש הורשע בעבירות כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, וגניבה. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת וצלצל באינטרקום. המתלוננת, אשר הייתה בקומה השנייה לחצה על לחצן האינטרקום כך שהתאפשרה פתיחת דלת הבית, אז פתח המבקש את הדלת, נכנס לבית ונטל ארנק שהכיל שני כרטיסי אשראי, מסמכים ומזומן בסכום של בין 60 ל-80 ₪. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו על המבקש, בעל עבר פלילי, ל-16 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ג. רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.2017): המבקש, בעל עבר מכביד, הורשע בעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש התפרץ אל דירת מגורים לאחר ששבר את חלון הזכוכית במטבח, נכנס אל הדירה, פתח את מגירות הארונות, השליך בגדים וזרע הרס בדירה. בהמשך גנב רכוש יקר ערך, לרבות תכשיטים ושעון. בית המשפט גזר על המבקש מאסר לתקופה בת 18 חודשים. כמו כן, הופעל מאסר על תנאי במצטבר. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ד. עפ"ג 1956-07-20 (י-ם) **שמעון נ' מדינת ישראל** (12.2.2021): המערער הורשע בשני כתבי אישום. התיק הראשון, עניינו ביצוע עבירות עבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המערער הגיע בשעות הבוקר המאוחרות לבית, נכנס לחצר באופן לא ידוע, נטל ממחסן בחצר פיסת מתכת, ובעזרתה הרים את תריס הדלת המובילה לבית פנימה. המערער נכנס לבית וגנב 2,000 ₪ במזומן, מכשירים אלקטרוניים ותכשיטים. התיק השני, עניינו ביצוע עבירות כניסה למקום מגורים, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם נכנס הנאשם למלון, פתח את דלת חדרה של המתלוננת שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס לחדר שהיה ריק מאדם, וגנב מתוכו ארנק השייך למתלוננת ובו כסף מזומן בסך 600 ₪ וכן 5 כרטיסי אשראי ויצא מהמקום. בהמשך עשה הנאשם שימוש באחד מכרטיסי האשראי ורכש סגירות בשווי לא ידוע. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה בין 12 ל-24 חודשי מאסר לכל אירוע והשית על המערער, בעל עבר פלילי מכביד, מאסר בפועל בן 20 חודשים לכל תיק, כלומר 40 חודשים ובנוסף, הופעל מאסר על תנאי כך שבסך הכל נגזרו על המערער 46 חודשי מאסר. נוכח נסיבותיו האישיות של המערער והודייתו בכתב האישום, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור והעמיד את עונשו של המערער על 38 חודשי מאסר בפועל.

ה. עפ"ג (מרכז) 36297-06-21 **בלס נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד** (3.10.2022): המערער הורשע בשני כתבי אישום, באחד הורשע בעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע פשע או גניבה ובשני, בשתי עבירות איומים. אשר לעבירה של כניסה למגורים- הנאשם נכנס לבית שכנתו, לאחר שבאופן לא ידוע קיבל לידיו את מפתחות הדירה, לאחר מספר שניות יצא מהדירה, מספר שניות לאחר מכן, נכנס שוב אל הדירה, נעל את הדלת בעודו בדירה, הסתובב בדירה ופתח מגירות וארונות כדי לבצע גניבה או פשע. לא נגנב דבר. המערער הורשע בכתב אישום נוסף בשתי עבירות איומים. בית המשפט קמא קבע לעניין אישום זה מתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער בגין שני התיקים מאסר למשך 6 חודשים שיישאו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער וקיבל את ערעור המדינה, תוך שקבע כי מתחמי הענישה שנקבעו אינם הולמים. בהתחשב בכלל לפי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הוטל על המערער, אדם ללא עבר פלילי, מאסר למשך 10 חודשים.

בנוגע לעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, נקבע כדלקמן:

"מעשיו של המערער חמורים מאוד ומתחמי הענישה שנקבעו בעניינו אינם עולים בקנה אחד עם הענישה הנוהגת לסוג כזה של מקרים. המערער חדר לביתה-מבצרה של המתלוננת 1, הפר את האמון שניתן בו ופגע בפרטיותה ובשלוותה, גם אם בסופו של דבר לא נגנב משם דבר. מקרים שכאלה הן דוגמא מובהקת לדברי בית המשפט העליון לפיהם תיאור עבירת הפריצה לבית מגורים כעבירת רכוש גרידא, חוטא לאמת. למותר לומר כי כך הדבר אף אם אין מדובר בעבירת "פריצה" אלא בעבירת "כניסה" לבית מגורים".

12. לנוכח כלל השיקולים לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". עם זאת, שיקולי השיקום אינם חזות הכול, ולא ניתנה להם עדיפות ברורה על שיקולים אחרים, כגון שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (רע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (23.4.2018); רע"פ 7658/18 זוהר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (1.11.2018)).

נתתי דעתי להליך השיקומי הממושך שעבר הנאשם. כמפורט בהרחבה לעיל, נאבק הנאשם בהתמכרותו לסמים מזה שנים רבות, ופנה, לא אחת, להליכי גמילה במסגרות שונות. בתקופות מסוימות הצליח הנאשם לשמור על ניקיון מסמים, אולם, למרבה הצער, התקשה להתמיד בטיפול וחזר שוב לסורו.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם השתלב בקהילה טיפולית, כך שבתחילת דרכו שיתף פעולה וגילה נכונות להשתקם, אולם בהמשך, חלה נסיגה במצבו וניכרת אמביוולנטיות באשר למוטיבציה לשינוי אורח חייו וטיפול בהתמכרותו לאורך זמן. לנאשם ניתנו הזדמנויות אינספור לחזור למסגרת טיפולית, גם לאחר שסולק מקהילת "רוח מדבר" פעמיים, פעם בשל שימוש בסמים ופעם בשל החזקת חומר שאסור להחזיק בו. יתירה מכך, על אף ששירות המבחן מצא כי טיפול במרפאת "אביב" תוך נטילת תחליף סם סבוטקס אינו מתאים לנאשם, מצא בית המשפט לנכון לאפשר לנאשם הזדמנות להוכיח כי עודו מחויב להליך השיקומי במסגרת הטיפול במרפאה. ואולם, הנאשם ניתק קשר עם המרפאה ומאוחר יותר נעצר בגין תיק אחר, כך שהטיעונים לעונש בעניינו נשמעו כשהוא נתון במעצר.

מטעמים אלה, ועל אף שכאמור, לא נעלמו מעיני מאמצי הנאשם וניסיונותיו להשתקם, תוך פניה יזומה מצדו למסגרות טיפוליות שונות והתמדתו בטיפול ב"רוח מדבר" תקופה ארוכה, לא מצאתי כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם, באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

14. בבואי לגזור את דינו של הנאשם בגדר מתחם הענישה, שקלתי לקולה את נסיבותיו האישיות כפי שמתוארות בתסקירי שירות המבחן; את הודאתו בכתב האישום המתוקן, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ובזמנם של העדים; את נטילת האחריות המלאה ונכונותו לפצות את המתלוננת. כמו כן, שקלתי לקולה את מאמצי

העיקשים של הנאשם להיגמל מסמים, אף שבסופו של דבר לא נשאו פרי.

15. מנגד, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל חמש הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, אלימות וסמים, מאז היותו קטין ועד להרשעתו האחרונה בשנת 2014, אז ריצה הנאשם עונש מאסר ממושך של 39 חודשים שכלל הפעלת מאסר על תנאי. אמנם, מרבית הרשעותיו של הנאשם ישנות יחסית מהשנים 2001-2004, עת היה קטין, אולם ניכר כי עונשים קודמים ותהליך שיקומי ממושך לא סייעו לו להפיק לקח ולשנות מדרכו.

אי לכך אני סבורה שיש לגזור על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של מתחם הענישה.

התוצאה היא שאני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם 25.5.2020 - 4.6.2020.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת, הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1.5.2023.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירות שיש בהן יסוד של פגיעה ברכוש, למשך שנתיים מיום שחרורו.

לאור נסיבותיו הכלכלית של הנאשם. לא מצאתי מקום להשית עליו רכיב כספי נוסף.

צו למוצגים- המוצגים בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין המשטרה.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים- מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או מי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ג, 08 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.